

Arrest

nr. 300 288 van 19 januari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Paul Emile Jansonstraat 11
1050 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Cubaanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2023.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. KLAPWIJK en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Cubaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Havana.

Op 11 juli 2021 nam u samen met uw partner X (O.V.[...]) en uw schoonzus X (O.V.[...]) deel aan een protestactie omwille van de lamentabele situatie in Cuba. U werd veroordeeld voor vijf maanden gevangenisstraf omwille van uw deelname hieraan. Vanaf dat moment ontving u oproepingsbrieven om u aan te melden bij de autoriteiten. U werd nog meerdere keren gearresteerd door de politie wanneer u uw identiteitskaart niet bij zich had. U werd alsook, preventief, op 11 juli 2022 en 11 juli 2023 vastgehouden omdat u op 11 juli 2021 had deelgenomen met de protestactie.

Op 4 of 5 september 2023 nam u opnieuw deel aan een protestactie. Op 30 september 2023 nam u opnieuw deel aan een protestactie.

Omdat zowel u, uw partner als uw schoonzus problemen hadden omwille van jullie deelnames aan protesten besloten jullie het land te verlaten. Met de opbrengst van de verkoop van K. haar huis kochten jullie vliegtuigtickets naar België. Op 11 oktober 2023 reisde u, samen met uw partner en haar zus, naar België. U diende op de luchthaven een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Cuba vreest u opsluiting omdat u niet langer dan toegestaan uit het land bent weggeweest en omdat u eerder reeds werd opgevolgd.

Ter staving van dit verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: de Cubaanse identiteitskaart van u en K., het paspoort van u en K., de vliegtuigtickets van u K. en jullie toeristenvisum.

Op 21 november 2023 werd uw verzoek door het Commissariaat-generaal geweigerd. Deze beslissing werd vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest van 14 december 2023. In het kader van de beroepsprocedure legde uw advocaat elf rapporten en artikelen neer over de situatie in Cuba.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

U werd op 9 november opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt, blijkt dat u zich bij de grenscontrole heeft aangemeld met een paspoort uit Cuba zonder in het bezit te zijn van een geldig Schengenvisum voor binnenkomst. De DVZ wees erop dat u bij aankomst in België in het bezit was van een ticket naar Dubai. U heeft de transit in België echter gebruikt om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, en beoogde aldus naar mening van de DVZ een lang verblijf, zonder in het bezit te zijn van het benodigd visum langdurig verblijf (visum type D) of een geldige verblijfstitel. Daar u het Rijk trachtte binnen te komen zonder dat u in het bezit was van de in artikel 2 Vreemdelingenwet vereiste documenten en zonder dat u voldeed aan de in artikel 3 Vreemdelingenwet gesteld voorwaarden nam de DVZ op 12 oktober 2023 een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats. Het feit dat u de grensautoriteiten heeft misleid in de zin van artikel 57/6/1, §1, eerste lid c) van de Vreemdelingenwet met betrekking tot uw reismotief en het feit dat u bij aankomst in België niet beschikte over de vereiste documenten om toegang te krijgen tot het Belgisch grondgebied rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat u geen aanspraak maakt op het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut.

Ten eerste wordt opgemerkt dat u, uw partner K. en haar zus R. geen zicht gaven op jullie onderlinge relaties en jullie levensomstandigheden in Cuba. Jullie algemene geloofwaardigheid wordt hierdoor zwaar ondermijnd.

- Volgens K. woonde zij tot aan de geboorte van haar dochter in 2020 bij haar grootmoeder, sindsdien woont deze met haar dochter in een huis dat ze toegewezen kregen van de overheid (NPO K., p.3-4). R. beweert dan weer dat K. bij haar en hun moeder woonde sinds K. vijftien jaar oud was.

- U zou de laatste twee jaar daar ook hebben gewoond (NPO R., p.3). U beweert dan weer dat u officieel thuis woonde maar soms eens bij K. of haar moeder verbleef (NPO, p.11).
- U verklaart reeds drie of vier jaar een koppel te vormen met K. – sinds K.s dochter enkele maandenoud was – echter blijkt u niet te weten of ze dan wel drie of vier jaar oud is (NPO, p.4, 12). K. vertelt dat jullie sinds een jaar een relatie hebben die niet serieus is (NPO K., p.8).
- U hebt geen idee of K. wettelijk gescheiden is met de vader van haar dochter (NPO, p.12). K. beweert nochtans dat ze sedert twee jaar officieel gescheiden is (NPO K., p.8).
- U beweert dat K. één of twee jaar in het museum werkte en er schilderwerken restaureerde of gids was en u weet niet of ze haar ontslag indiende (NPO, p.5). R. vertelt dat K. startte met deze job zo een vijf maanden voor de geboorte van haar dochter en ontslag indiende twee dagen voor jullie vertrek (NPO R., p.5-6). K. beweert dat ze vier jaar in het museum werkte als bewaker (NPO K., p.7). Naast die job had ze nog andere jobs, hetgeen u opnieuw niet weet (NPO, p.5).

Ten tweede wordt opgemerkt dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw deelname aan de protesten van 11 juli 2021, 4 of 5 september 2023 en 30 september 2023.

- U beweert dat u niet samen met uw partner en haar zus aanwezig was op het protest van 11 juli 2021 (NPO,p.6). Nochtans beweren zowel uw partner als haar zus dat jullie daar samen aanwezig waren (NPO K., p.9; NPO R., p.6, 19).
- Bij de DVZ plaatsten jullie alle drie de betoging op 11 juli 2020 in plaats van 2021 (Vragenlijst CGVS, dd.18.10.2023, pt.3.1).
- Bij de DVZ vermeldde u enkel uw deelname aan de betoging op 11 juli '2020'. U repte met geen woord over de betogingen in september 2023 (Vragenlijst CGVS, pt.3.1-3.5).
- Volgens u vond de betoging op 5 september 2023 plaats om 18u of 19u (NPO, p.17), R. beweert dat het om 23u was (NPO R., p.19).
- Geen van jullie leggen enige vorm van bewijs neer van jullie deelnames aan de protesten.

Ten derde kan er evenmin geloof worden gehecht aan de daaruit voortvloeiende opsluiting en opvolging die zouden hebben plaatsgevonden. Bovendien leggen jullie dienaangaande tegenstrijdige verklaringen neer.

- U, die vijf maanden vastgezeten zou hebben, legt geen enkele vorm van bewijs naar over uw opsluiting, veroordeling en vrijlating. U beweert dan wél te beschikken over een vrijlatingsbrief en dagvaardingen, maar dat die bij uw vader liggen en deze die niet durft doorsturen (NPO, p.10-11). Nochtans begonnen jullie reeds enkele maanden voor jullie vertrek met de voorbereiding ervan, en hadden jullie de intentie om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Het zou dan ook logisch zijn om dergelijke bewijsstukken mee te nemen bij vertrek.
- U vermeldde aanvankelijk dat K. u kwam bezoeken op bezoekmomenten in de periode dat u in de gevangenis zat (NPO, p.6). Even later zegt u dat K. u niet kwam bezoeken omdat ze haar dochter had (NPO, p.15). K. ontkent eveneens u bezocht te hebben (NPO K., p.9).
- U beweert dat u pas na vier maanden op de hoogte werd gebracht van uw gevangenisstraf van vijf maanden (NPO, p.11). Nochtans vertelt K. dat u haar hier al acht of negen dagen na uw arrestatie hiervan van op de hoogte bracht (NPO K., p.16).
- U verklaart dat u na uw arrestatie op 11 juli 2021 nog vele malen werd aangehouden (NPO, p.16). Over die aanhoudingen bent u verder uitermate inconsistent. Op de vragenlijst van het CGVS staat te lezen dat u twee maanden voor het interview op de DVZ (dd.18.10.2023) werd gearresteerd en vijf dagen werd aangehouden (Vragenlijst CGVS, pt.3.1). Op het persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat u nog zeven of acht keer werd opgepakt sindsdien. Later verandert u dat naar zes of zeven keer. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden beweert u dat u wél op vijf verschillende dagen werd aangehouden (NPO, p.16-17). R. stelt dan weer dat u sinds uw arrestatie op 11 juli 2021 nooit meer werd gearresteerd (NPO R., p.15-16).
- De opvolging zoals R. die beschreef, waarbij ze wekelijks door het sectorhoofd werd opgezocht en een document moest ondertekenen, wordt door u of uw partner doorheen jullie verklaringen geenszins zo beschreven – terwijl jullie volgens R. op dezelfde manier werden opgevolgd (NPO R., p.15-16).
- U legt geen enkel document neer ter staving van uw dagvaardingen.

Ten vierde zijn uw verklaringen omtrent de organisatie van uw vertrek niet aannemelijk.

- U verklaart allen ondervraagd te zijn bij vertrek (NPO, p.19), uw partner en haar zus ontkenden dit (NPO K.,p.17).
- Het gegeven dat jullie de reis begonnen te regelen in augustus 2023, dus voor de protesten in september en voor de rechtszaak tegen uw partner, wil zeggen dat er geen concrete aanleiding was voor jullie vertrek.
-

Waar u **ten slotte** stelt dat u niet kan terugkeren uit vrees opgesloten te worden omwille van jullie 'illegaal' vertrek (NPO, p.9; NPO, p.7 K.; NPO R., p.14), dient gewezen te worden op de in de Cubaanse

migratiewet opgenomen 'repatriëringsprocedure' die Cubanen toelaat ook na afwezigheid terug keren naar Cuba. Ook afgewezen verzoekers kunnen van deze procedure gebruik maken. Cubanen die meer dan twee jaar in het buitenland verbleven hebben, worden niet langer beschouwd als ideologisch verdacht. Informatie stelt dat terroristen, Cubanen met oppositie-activiteiten en Cubanen die ernstige misdrijven hebben gepleegd of tegen wie een rechtszaak loopt van deze procedure worden uitgesloten. Ook wie destijds Cuba illegaal verlaten heeft, kan bij een terugkeer geconfronteerd worden met moeilijkheden. U heeft, mede gelet op voorgaande vaststellingen aangaande uw vluchtrelaas en uw legaal vertrek uit Cuba, dergelijk profiel niet.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De informatie waarop deze beslissing zich baseert werd al bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd.

De overige door u neergelegde documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen. Uw paspoort en identiteitskaart bevestigen uw identiteit, dewelke hier niet ter discussie staat. Uw vliegtickets en reisdocumenten tonen uw reisweg aan, die hierboven werd besproken. Betreffende de rapporten en krantenartikelen – zie verzoekschrift d.d.04.12.2023, p. 9 – dient er vastgesteld te worden dat een loutere verwijzing hiernaar niet kan volstaan om in concreto de door het Commissariaat-generaal gemaakte analyse te weerleggen. Uit deze informatie kan evenmin afgeleid worden dat u, wiens beweerde problemen met de Cubaanse autoriteiten niet aannemelijk zijn en die legaal het land heeft kunnen verlaten verlaten, geen gebruik zou kunnen maken van de 'repatriëringsprocedure' of dat u in de verhoogde negatieve aandacht zou staan bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Met betrekking tot de procedure stelt verzoeker in het verzoekschrift dat de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 21 november 2023 in hoofde van verzoeker bij arrest van 14 december 2023 door de Raad werd vernietigd, aangezien "deze beslissing niet te verenigen viel met artikel 57/6/1, §1 Vr. W. en verwerende partij dus ten onrechte de versnelde procedure had toegepast op de behandeling van de aanvraag tot internationale bescherming van verzoeker".

Verzoeker citeert de motivering van het desbetreffende arrest en houdt vervolgens het volgende betoog: "In de onmiddellijke uren en dagen volgend op de uitspraak van het vernietigingsarrest dd. 12 december 2023 nam verwerende partij opnieuw een niet gedateerde beslissing houdende een weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatuut.

Buiten het gegeven dat verwerende partij in de deze nieuwe beslissing onder A. Feitenrelaas toevoegt dat de eerdere beslissing van 23 november 2023 door Uw Raad vernietigd werd en dat in het kader van de beroepsprocedure de advocaat van verzoeker elf rapporten en artikelen neerlegde over de situatie in Cuba, is de motivering van de bestreden beslissing nagenoeg woord per woord identiek.

In feite stelt de verwerende partij opnieuw uitdrukkelijk dat de thans bestreden beslissing werd genomen volgens de versnelde procedure terwijl Uw Raad juist bij arrest van 14 december 2023 had beslist dat deze procedure in casu niet was toegelaten op grond van artikel 57/6/1, §1 Vr.W..

Verwerende partij heeft dus nagelaten gevolg te geven aan Uw arrest dd. 14 december 2023 door wederom de wettelijk toepasselijke procedure toe passen aan de grens en door niet over te gaan tot een beslissing tot verder onderzoek waarbij verzoeker in het kader van de gewone procedure volgens de regels van deze procedure diende te worden gehoord, i.e. het houden van een persoonlijke onderhoud gevolgd door een overmaking van een nota's van dit onderhoud waarbij een bepaalde termijn (8 dagen) aan verzoeker ter beschikking wordt gesteld om op nuttige wijze commentaren op de nota's te

kunnen formuleren en dit alvorens verwerende partij een beslissing kennis geeft omtrent de gegrondheid van de aanvraag tot internationale bescherming van verzoeker.

Mocht verwerende partij (of uw Raad) van oordeel zijn dat - ondanks het feit dat in casu ontegensprekelijk de versnelde procedure niet op wettelijke wijze werd toegepast – verzoeker thans in het kader van de tweede beslissing van verwerende partij nu wel de kans heeft gehad om kennis te nemen van de nota's van haar persoonlijk onderhoud en zo op nuttige wijze kon reageren - quod non - dan dient te volgende overweging zich op:

Als men de (toch wel eigenaardige) wijze van procederen van verwerende partij tracht te begrijpen dan werden er dus twee achtereenvolgende beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen op respectievelijk 21 november 2023 en 19 december 2023, telkens op grond van de versnelde procedure zoals uitdrukkelijk wordt bevestigd in de beide beslissingen en dit ondanks het vernietigingsarrest van uw Raad dd. 14 december 2023 inzake de beslissing van verwerende partij van 21 november 2023.

In haar verzoekschrift dd. 4 december 2023 ontwikkelde verzoeker naast het procedureel element inzake de onrechtmatige toepassing van de versnelde procedure in subsidiaire orde argumenten ten gronde ten einde aan te tonen dat de motivering van de door verwerende partij genomen beslissing aangaande de grond van het verzoek tot internationale bescherming niet op afdoende wijze was onderbouwd.

Verwerende partij zal (tevergeefs) willen argumenteren dat wat betreft de tweede afwijzende beslissing verzoeker thans de kans heeft gehad om op nuttige wijze te kunnen reageren op de nota's die aan de basis lagen van haar eerste afwijzende beslissing en die zij opnieuw integraal aanwendt om de tweede afwijzende beslissing te motiveren.

Er moet in die hypothese dan worden aangenomen dat de opmerkingen van verzoeker waartoe verwerende partij zal willen verwijzen vervat zijn in haar verzoekschrift in beroep dat zij indiende bij uw Raad tegen de eerste afwijzende beslissing van verwerende partij, niettegenstaande het feit dat verwerende partij nog altijd uitdrukkelijk stelt dat zij handelt in het kader van een versnelde procedure.

Uit de motivering van de thans bestreden beslissing blijkt evenwel op geen enkele wijze dat verwerende partij als zodanig melding maakt van, laat staan rekening heeft gehouden met de opmerkingen van verzoeker omtrent haar persoonlijk onderhoud en de inhoud van de nota's van dit gehoor.

Er is in de thans bestreden beslissing geen spoor te bekennen dat de aanvraag tot internationale bescherming van verzoeker volgens de gewone (niet versnelde procedure) is verlopen.

In feite is de tweede beslissing van verwerende partij niet meer dan een copie paste van de eerste beslissing van verwerende partij.

Dat bijgevolg moet blijken dat verwerende partij in concreto op onwettige wijze de versnelde procedure een tweede maal heeft toegepast niettegenstaande het arrest van Uw Raad van 14 december jl. waarin U Raad duidelijk stelde, samen met de raadsman van verzoeker, dat de onterecht toegepaste versnelde procedure een mogelijks negatief gevolg heeft op het verdere verloop van de procedure en de uiteindelijke beslissingname zelf.

Dat op grond van het bovenstaande de thans bestreden beslissing van 19 december 2023, net zoals dit het geval was voor de eerste beslissing van 23 november 2023, dient te worden nietig verklaard wegens strijdig met artikel 57/6/1, §1 Vr. W. alsook wegens schending van het beginsel van behoorlijk bestuur."

Met betrekking tot de gegrondheid van het beroep zet verzoeker het volgende uiteen:

"IN HOOFDORDE: TOEKENNING VAN DE INTERNATIONALE BESCHERMINGSTATUS (schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Vr. W. van de wet van 15 december 1980)

Doordat, verzoeker meent dat verwerende partij ten onrechte stelt dat er geen gunstig gevolg kan worden gegeven aan zijn verzoek tot internationale bescherming artikel 48/3 of 48/4 omdat er geen geloof van kan worden aan de verklaringen van verzoeker omtrent zijn deelname aan een betoging en de daaruit voortvloeiende problemen met de Cubaanse autoriteiten voor zijn persoon:

Dat verwerende partij stelt dat verzoeker tegenstrijdige en incoherente verklaringen aflegt omtrent zijn asielmotieven, te weten:

- Zijn profiel als tegenstander van het Cubaanse regime;

Gelet op het korte tijdsbestek dat verzoeker zijn beroep moet indienen houdt verzoeker zich het recht voor een aanvullende nota neer te leggen gedurende het verdere verloop van de procedure

Terwijl dat eerste onderdeel verzoeker meent dat zij tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij de verwerende partij op coherente en plausibele wijze de onderliggende motieven van zijn verzoek tot internationale bescherming heeft uiteengezet op alle hierboven aangehaalde punten.

Verzoeker verwijst naar het integrale verslag van zijn persoonlijk onderhoud zoals afgelegd bij verwerende partij op 30 oktober 2023;

*Dit onderhoud duurde zowat 4 uren en wordt weergegeven op 21 bladzijden.
De motivering van de beslissing behelst evenwel iets meer dan één pagina.*

Zo stelt verwerende partij de volgende tegenstrijdigheden tegen verzoeker te kunnen weerhouden om zijn verhaal als ongeloofwaardig te beschouwen:

Ten eerste: Verklaringen van verzoeker, zijn zus en zijn partner zouden geen zicht geven op de onderlinge relaties en leefomstandigheden

*Verzoeker ziet wat deze vragen omtrent het privé leven hier komen doen.
Bovendien als men de verklaringen van verzoeker en de heer D.C. erop naleest zijn deze niet tegenstrijdig maar hooguit vatbaar interpretatie.
Bij voorzichtige nalezing van de passages in kwestie in de verschillende gehoorverslagen blijkt dat er geen tegenstrijdige verklaringen werden afgelegd met betrekking tot:*

- Wie waar, wanneer en met wie samenwoonde*
- Hoelang de relatie heeft geduurd tussen verzoeker en Y.*
- Of verzoeker naast zijn werk in het museum nog andere jobs deed⁴*
- Etc*

Ten tweede: Verklaring van verzoeker omtrent zijn deelname aan de betogingen van 11 juli 2021, 5 september 2023 en 30 september 2023

Verzoeker verklaard duidelijk dat hij, zijn partner en zijn zus op de manifestatie aanwezig waren, maar dat hij niet samen met hen was.

Dat is exact wat de heer verzoeker verklaard op p. 6 van zijn gehoorverslag.

Het klopt inderdaad dat er alle drie zich hebben vergist betreffende het jaar waarin de manifestatie van 11 juli 2021 had plaatsgevonden.

Verzoeker ziet niet in waarom een vermeende tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van R. en Y. omtrent het aanvangsuur van de betoging van 5 september in zijn beslissing wordt aangehaald.

Verzoeker partij kan inderdaad geen bewijs voorleggen van de betoging omdat dat veel te gevaarlijk is. Mensen die protesteren nemen zelf geen foto's. Te riskant.

Ten derde - Verklaringen van verzoeker omtrent de daaruit voortvloeiende opsluiting en vervolgingen die plaatsgevonden hebben

Verzoeker beschikt wel degelijk over een vrijlatingsbrief die thans bij zijn vader ligt.

Gelet op zijn opsluiting is het stuk moeilijker om stukken te bekomen vanuit het buitenland, zeker Cuba.

Wat de bezoeken betreft aan de plaats waar verzoeker werd vastgehouden is K. inderdaad éénmaal geweest.

Verzoeker legt hier dus geen tegenstrijdige verklaringen af.

Ten vierde Verklaringen van verzoeker omtrent zijn arrestatie op 7 september omwille van de problemen met zijn huis dat zijn door de Cubaanse overheid was toegewezen

Verwerende partij haalt op dit punt duidelijk twee huizen door elkaar, nl. het huis dat ter beschikking werd gesteld door het Cubaanse regime EN het huis dat K. erfde van haar oma.

Ten vijfde: De verklaringen van verzoeker omtrent de organisatie van zijn vertrek uit Cuba

Ook hier haalt verwerende partij de begrippen door elkaar.

Het is zo dat alle drie bevestigen dat hun enkele vragen werden gesteld.

Verzoeker heeft dit begrepen als een ondervragen, K. en R. blijkbaar niet.

- Verklaringen dat hij gevangen zal worden genomen bij een terugkeer naar Cuba om reden dat hij dit land verlaten heeft

De informatieve nota (COI Focus Cuba Le retour dans le cadre de la procédure cubaine de rapatriement dd. 17 juli 2020) die verwerende partij op dit punt aanhaalt in de bestreden beslissing dateert van juli 2020, hetzij meer dan 3 jaren geleden.

Dat is op zich reeds problematisch.

Het is inmiddels gekend dat Cubaanse regime, gelet op het groeiende binnenlands verzet alsook de alsmear toenemende exodus van de eigen bevolking, zijn wetgeving om meerdere punten heeft aangescherpt.

Niets wijst erop dat de wetgeving zoals beschreven in de voornoemde nota thans nog relevant is Kortom, indien het verzoek tot internationale bescherming niet – op onrechtmatige wijze - werd onderworpen aan de versnelde procedure ex artikel 57/6/1 §1 Vr. W had verzoeker bij wet de mogelijkheid deze schijnbare incoherenties en tegenstrijdigheden nader toe lichten/kunnen aantonen dat het in feite geen tegenstrijdigheden of incoherenties betreffen.

Mogelijks had verwerende partij verzoeker ook nog kunnen uitnodigen zo nodig en zo mogelijk bijkomende informatie en documenten bij te brengen ter ondersteuning van zijn aanvraag tot internationale bescherming.

Dat verzoeker meent dat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze werd gemotiveerd en deze bijgevolg dient te worden nietig verklaard op grond van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Vr. W. van de wet van 15 december 1980;

Terwijl dat, tweede onderdeel, verzoeker wenst aan te tonen dat zijn geval niet louter als een geval apart dient te worden beschouwd maar als een onderdeel van een veel groter geheel, een grotere problematiek, namelijk de exodus die de laatste jaren heeft plaatsgevonden uit Cuba omwille van het zeer onderdrukkende politieke klimaat en de als maar verslechterende levensomstandigheden waarbij telkens de fundamentele rechten van de mens wordt geschonden.

Verzoeker meent dat voor een goed begrip van zijn asielaanvraag het van belang is de relatie goed te begrijpen tussen enerzijds de Verenigde Staten van Amerika (VS) en het dictatoriale communistische regime van Cuba anderzijds, meer bepaald de gevolgen van de algehele blokkade die de VS sinds jaren oplegt aan Cuba met alle gevolgen van dien, in het bijzonder een totale verstikking en verarming van de Cubaanse burgers die met lege ogen een uitholling van al hun fundamentele rechten moeten ondergaan.

Verzoeker wenst in die context de volgende stukken en krantenartikels neer te leggen:

- 1. Internationaal Tribunaal: VS Blokkade schendt het internationale recht van 17 november 2023*
- 2. Vonnis van de International Tribunal on the US sanctions against the Republic of Cuba*
- 3. Cuba beleeft grootste protesten in decenia van 12 juli 2021*
- 4. VS bereiden “spontane betogingen” voor in Cuba dd. 30 oktober 2021*
- 5. Spontaan protest tegen regime in Cuba: duizenden demonstranten op de been van 12 juli 2021*
- 6. Zwaarste protestgolf n 30 jaar verrast Cubaans regime 13 juli 2021*
- 7. Cuba keert terug naar donkere dagen “ Wie niet in het buitenland is, zit in de gevangenis” van 16 augustus 2022*
- 8. Grootste uittocht ooit bedreigt de toekomst van Cuba: “De besten en de slimsten zijn weg” van 13 december 2022*
- 9. Cuba liep nog nooit zo snel leeg van 22 december 2022*
- 10. Artikel 15 mei 2022 Cuba keurt nieuwe wetten goed om protesten hard te bestrijden*
- 11. Rapport van Human Right Watch 2022*

Verzoeker meent dat verwerende partij heeft nagelaten rekening te houden met hoger geschetste invalshoek bij het beoordelen van zijn aanvraag tot internationale bescherming.

Dat de bestreden beslissing derhalve dient te worden nietig verklaard en de zaak dient te worden teruggestuurd naar verwerende partij voor verder onderzoek.”

2.2. Ter terechtzitting wordt vastgesteld dat de stukken waarvan sprake is in het verzoekschrift reeds bij het verzoekschrift van 4 december 2023 werden gevoegd. Deze liggen al voor en werden niet opnieuw neergelegd.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Onderhavig beroep werd ingesteld tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus van 19 december 2023. Deze beslissing werd genomen ingevolge het arrest van de Raad met nr. 298 714 van 14 december 2023, dat de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 21 november 2023 in hoofde van verzoeker vernietigde.

In het verzoekschrift citeert verzoeker het vernietigingsarrest van de Raad. Verzoeker stelt dat verweerder ingevolge het vernietigingsarrest van de Raad opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam, dat de motivering van deze beslissing nagenoeg identiek is aan de vernietigde beslissing en dat deze beslissing opnieuw volgens de versnelde procedure werd genomen, niettemin de Raad in het vernietigingsarrest had geoordeeld dat deze procedure *in casu* niet was toegelaten op grond van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt dat verweerder heeft nagelaten gevolg te geven aan het arrest van 14 december 2023 *“door wederom de wettelijk toepasselijke procedure toe passen aan de grens en door niet over te gaan tot een beslissing tot verder onderzoek waarbij verzoeker in het kader van de gewone procedure volgens de regels van deze procedure diende te worden gehoord, i.e. het houden van een persoonlijke onderhoud gevolgd door een overmaking van een nota's van dit onderhoud waarbij een bepaalde termijn (8 dagen) aan verzoeker ter beschikking wordt gesteld om op nuttige wijze commentaren op de nota's te kunnen formuleren en dit alvorens verwerende partij een beslissing kennis geeft omtrent de gegrondheid van de aanvraag tot internationale bescherming van verzoeker.”*

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing van 19 december 2023 werd genomen op grond van artikel 57/6, § 2 en artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet. In tegenstelling tot de door de Raad vernietigde beslissing van 21 november 2023, verduidelijkt verweerder *in casu* de grond waarop de versnelde procedure is toegepast. De bestreden beslissing motiveert als volgt:

“U werd op 9 november opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt, blijkt dat u zich bij de grenscontrole heeft aangemeld met een paspoort uit Cuba zonder in het bezit te zijn van een geldig Schengenvisum voor binnenkomst. De DVZ wees erop dat u bij aankomst in België in het bezit was van een ticket naar Dubai.

U heeft de transit in België echter gebruikt om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, en beoogde aldus naar mening van de DVZ een lang verblijf, zonder in het bezit te zijn van het benodigd visum langdurig verblijf (visum type D) of een geldige verblijfstitel. Daar u het Rijk trachtte binnen te komen zonder dat u in het bezit was van de in artikel 2 Vreemdelingenwet vereiste documenten en zonder dat u voldeed aan de in artikel 3 Vreemdelingenwet gesteld voorwaarden nam de DVZ op 12 oktober 2023 een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats. Het feit dat u de grensautoriteiten heeft misleid in de zin van artikel 57/6/1, §1, eerste lid c) van de Vreemdelingenwet met betrekking tot uw reismotief en het feit dat u bij aankomst in België niet beschikte over de vereiste documenten om toegang te krijgen tot het Belgisch grondgebied rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen de voormelde motivering.

Voor de behandeling van ingediende beschermingsverzoeken aan de grens dient overigens te worden gekeken naar het gestelde in artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om ten aanzien van de vreemdeling die tracht het Rijk binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, te voldoen en die aan de grens een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, aldaar het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren op basis van artikel 57/6, § 3 of aldaar een beslissing te nemen over de grond van het verzoek in één van de situaties voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, a), b), c), d), e), f), g), i) of j).

[...]”.

Uit de *“beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats”* van 12 oktober 2023 blijkt dat werd besloten om verzoeker in uitvoering van artikel 74/5, § 1, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet vast te houden in TC Caricole-Steenokkerzeel. In een schrijven van 2 januari 2024 bevestigt de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie dat verzoeker wordt vastgehouden in het gesloten centrum TC Caricole op datum van 2 januari 2024. Ook ter terechtzitting wordt vastgesteld dat verzoeker nog steeds in het gesloten centrum verblijft.

De Raad kan op heden slechts vaststellen dat verzoeker wordt vastgehouden in een gesloten centrum en dat verweerder in zijn hoofdte op 19 december 2023 een beslissing heeft genomen over de grond van zijn verzoek om internationale bescherming in de situatie zoals voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet. Verweerder heeft aldus de versnelde procedure toegepast en de Raad dient deze te behandelen overeenkomstig artikel 39/77 van de Vreemdelingenwet.

6. Verzoeker toont niet aan, noch blijkt uit het geheel van de voorliggende elementen, dat hij belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing omwille van de toepassing van de versnelde procedure.

“Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang bij zijn beroep tot nietigverklaring indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.” (RvS 12 september 2016, nr. 235.719).

Hieruit komt naar voor dat verzoeker over het rechtens vereiste belang beschikt indien 2 voorwaarden zijn vervuld, met name:

- de nietigverklaring van de bestreden beslissing moet hem een rechtstreeks en persoonlijk voordeel verschaffen; m.a.w. het belang is het voordeel dat de verzoeker verwacht uit het verdwijnen van het nadeel of de schade die voor hem ontstaat uit de bestreden beslissing;
- het belang moet persoonlijk, actueel, rechtstreeks en zeker, en wettig (geoorloofd) zijn.

Te dezen wordt vastgesteld dat verweerder verzoekers verzoek om internationale bescherming ten gronde heeft beoordeeld.

In de parlementaire voorbereidingen wordt inzake de versnelde procedure het volgende gesteld:

“Als de Commissaris-generaal een beschermingsaanvraag volgens een versnelde procedure behandelt, wordt deze aanvraag binnen redelijke verkorte termijnen behandeld, zonder af te wijken van de grondbeginselen en de fundamentele garanties betreffende het onderzoek van de verzoeken om internationale bescherming in het algemeen.” (Parl.St. Kamer 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 111).

De Raad stelt vast dat verweerder verzoekers verzoek om internationale bescherming *in casu* volgens een versnelde procedure heeft behandeld, met inachtneming van de fundamentele waarborgen van verzoeken om internationale bescherming in het algemeen. Overeenkomstig artikel 49/3, tweede lid van de Vreemdelingenwet en gelet op de bestreden beslissing heeft verweerder eerst onderzocht of verzoeker erkend kon worden als vluchteling en vervolgens of subsidiaire bescherming kon worden toegekend. Het persoonlijk onderhoud met verzoeker en een medewerker van het CGVS ging door op 9 november 2023 met bijstand van een tolk en in aanwezigheid van verzoekers advocaat. Verzoeker werd tijdens dit persoonlijk onderhoud de mogelijkheid geboden om de redenen voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst uitgebreid toe te lichten.

De toepassing van de versnelde procedure leidt ertoe dat het verzoek om internationale bescherming versneld – binnen redelijke verkorte termijnen – wordt behandeld, doch heeft geen invloed op de (inhoudelijke) beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Verzoeker toont niet aan dat de toepassing van de versnelde procedure een substantieel (negatief) gevolg heeft gehad op het verdere verloop van de procedure en de uiteindelijke beslissing.

Verzoeker hekelt in het verzoekschrift dat verweerder diende over te gaan *“tot een beslissing tot verder onderzoek waarbij verzoeker in het kader van de gewone procedure volgens de regels van deze procedure diende te worden gehoord, i.e. het houden van een persoonlijke onderhoud gevolgd door een overmaking van een nota's van dit onderhoud waarbij een bepaalde termijn (8 dagen) aan verzoeker ter beschikking wordt gesteld om op nuttige wijze commentaren op de nota's te kunnen formuleren en dit alvorens verwerende partij een beslissing kennis geeft omtrent de gegrondheid van de aanvraag tot internationale bescherming van verzoeker.”* Daarnaast betoogt hij dat verweerder in de huidige bestreden beslissing op geen enkele wijze rekening heeft gehouden met zijn opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, die hij heeft gedaan in het verzoekschrift dat werd ingesteld tegen de beslissing van 21 november 2023.

Vooreerst dient opgemerkt dat het persoonlijk onderhoud tijdens de versnelde procedure inhoudelijk niet verschilt van het persoonlijk onderhoud tijdens de gewone procedure. Verzoeker werd in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gehoord tijdens het persoonlijk onderhoud van 9 november 2023. Hij werd tijdens dit persoonlijk onderhoud in de mogelijkheid gesteld om zijn asielmotieven uitgebreid toe te lichten.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers advocaat via e-mail op 28 november 2023 aan het CGVS liet weten dat hij de notities van het persoonlijk onderhoud niet had ontvangen, doch enkel de negatieve beslissing. De opgevraagde kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd vervolgens op 29 november 2023 aan verzoekers advocaat bezorgd.

Verzoeker lijkt in het verzoekschrift te betogen dat hij zijn opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud heeft uiteengezet in zijn verzoekschrift van 4 december 2023, ingesteld tegen de beslissing van 21 november 2023, dat deze beslissing vernietigd werd door de Raad en dat verweerder bij het nemen van de huidige bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met de door hem geformuleerde opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud in het vorige verzoekschrift.

Te dezen wordt vastgesteld dat verzoeker de argumenten ten gronde, die hij in het verzoekschrift van 4 december 2023 in het kader van het beroep tegen de beslissing van 21 november 2023 heeft uiteengezet, in het verzoekschrift van 29 december 2023, dat werd ingesteld in het kader van onderhavig beroep, integraal herneemt. Tevens wordt vastgesteld dat verweerder in de bestreden beslissing van 19 december 2023 motiveert omtrent verzoekers argumenten in het verzoekschrift van 4 december 2023 over een eventuele terugkeer naar Cuba en de door verzoeker bijgebrachte rapporten en krantenartikelen. Verder blijkt dat verweerder in de bestreden beslissing van 19 december 2023 niet uitdrukkelijk heeft geantwoord op het overige verweer van verzoeker in het verzoekschrift van 4 december 2023.

Voor zover verzoeker meent dat deze overige argumenten in het verzoekschrift van 4 december 2023 zijn opmerkingen zijn bij de notities van het persoonlijk onderhoud, dient opgemerkt dat hij in het kader van onderhavig beroep alsnog de mogelijkheid heeft gehad om zijn opmerkingen over de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud kenbaar te maken, wat hij *in casu* in het verzoekschrift van 29 december 2023 (opnieuw) heeft gedaan. Verzoekers opmerkingen zullen worden onderzocht in het kader van onderhavige beroepsprocedure en worden meegenomen in de beslissing (zie *infra*). Verzoeker toont niet *in concreto* aan welke nadelige gevolgen deze handelswijze voor hem zou hebben gehad of op welke wijze deze handelswijze van invloed zou zijn geweest op de bestreden beslissing. Aan de bestreden beslissing kleeft bijgevolg geen onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld. Gezien verzoeker bij machte was om in onderhavig verzoekschrift zijn opmerkingen over de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud kenbaar te maken, dient opgemerkt dat zijn rechten van verdediging omwille hiervan geenszins geschonden zouden zijn.

Daarnaast wijst verzoeker in het verzoekschrift op het korte tijdsbestek dat hij had om het beroep in te dienen.

Te dezen wordt vastgesteld dat verzoeker bij de “kennisgeving van beslissing” van 19 december 2023 op de hoogte werd gebracht van het volgende:

*“Het verzoekschrift moet worden ingediend binnen **10 dagen** na kennisgeving van de beslissing indien u zich op het ogenblik van de kennisgeving bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet of indien u ter beschikking bent gesteld van de regering (artikel 39/57 §1, lid 2, 1° van de Vreemdelingenwet).*

*Het verzoekschrift moet worden ingediend binnen **10 dagen** na kennisgeving van de beslissing indien het beroep gericht is tegen een beslissing zoals bedoeld in artikel 57/6/1, §1 tweede en derde lid (artikel 39/57 §1, lid 2, 2° van de Vreemdelingenwet)”.*

In casu is de beroepstermijn van 10 dagen van toepassing aangezien verzoeker zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in het gesloten centrum bevond en/of omdat het beroep is gericht tegen een beslissing zoals bedoeld in artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet.

Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat het verzoekschrift in het kader van onderhavig beroep dateert van 29 december 2023 en dat dit verzoekschrift voor wat betreft de argumenten inzake de gegrondheid – onder “2. Wat de gegrondheid van het beroep betreft” – inhoudelijk volledig overeenstemt met het verzoekschrift van 4 december 2023. Hoewel verzoeker in het verzoekschrift zelf opmerkt dat de motieven van de bestreden beslissing van 19 december 2023 *quasi* dezelfde zijn als de motieven van de bestreden beslissing van 21 november 2023, heeft verzoeker geen bijkomende argumenten ontwikkeld. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat de korte beroepstermijn een nadelige invloed heeft gehad op de ontwikkeling van zijn argumenten in het verzoekschrift, dan wel hem verhinderd heeft om zijn verdediging en verweer te organiseren. Bijkomend kan worden opgemerkt dat artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet toelaat dat de partijen tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis kunnen brengen.

7. Verzoeker volhardt in het verzoekschrift dat hij Cuba samen met zijn partner en schoonzus heeft verlaten omdat ze er problemen kenden omwille van hun deelnames aan protesten. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Cuba te worden opgesloten omdat hij niet langer dan toegestaan het land uit is geweest en omdat hij eerder reeds werd opgevolgd.

Verweerder motiveert in de bestreden beslissing dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft.

De bestreden beslissing is gebaseerd op de volgende vaststellingen:

- verzoeker, verzoekers partner K. en zijn schoonzus R. bieden geen zicht op hun onderlinge relaties en hun levensomstandigheden in Cuba, wat hun algemene geloofwaardigheid ondermijnt: ze leggen incoherente verklaringen af over hun woonplaatsen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11; notities van het persoonlijk onderhoud K., p. 3-4; notities van het persoonlijk onderhoud R., p. 3), over de duurtijd van de relatie van verzoeker en K. (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, p. 12; notities van het persoonlijk onderhoud K., p. 8), over de scheiding van K. (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12; notities van het persoonlijk onderhoud K., p. 8), en over het werk van K. (notities van

het persoonlijk onderhoud, p. 5; notities van het persoonlijk onderhoud R., p. 5-6; notities van het persoonlijk onderhoud K., p. 7);

- er wordt geen enkel geloof gehecht aan verzoekers deelname aan de protesten van 11 juli 2021, 4 of 5 september 2023 en 30 september 2023, aangezien (i) verzoeker, R. en K. incoherente verklaringen afleggen over hun al dan niet gezamenlijke aanwezigheid tijdens het protest van 11 juli 2021 (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6; notities van het persoonlijk onderhoud K., p. 9; notities van het persoonlijk onderhoud R., p. 6, p. 19), (ii) verzoeker, R. en K. bij de DVZ de betoging op 11 juli 2020 in plaats van 11 juli 2021 situeerden (vragenlijst CGVS, vraag 3.1), (iii) verzoeker zijn deelname aan de betogingen in september 2023 bij de DVZ geheel onvermeld liet, (iv) verzoeker en R. incoherente verklaringen afleggen aangaande het aanvangsuur van de betoging op 5 september 2023 (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17; notities van het persoonlijk onderhoud R., p. 19), en (v) verzoeker, R. en K. geen enkele vorm van bewijs van deelname neerleggen;

- aangezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers deelname aan de protesten kan evenmin geloof worden gehecht aan de daaruit voortvloeiende opsluiting en opvolging;

- de geloofwaardigheid van de opsluiting en opvolging wordt verder aangetast, aangezien (i) verzoeker geen enkele vorm van bewijs neerlegt over zijn opsluiting, veroordeling of vrijlating, niettemin hij over een vrijlatingsbrief en dagvaardingen zou beschikken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10-11), hij enkele maanden voor vertrek begon met de voorbereiding ervan en de intentie had om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, (ii) verzoeker en K. incoherente verklaringen afleggen over de bezoeken van K. aan verzoeker in de gevangenis en over wanneer verzoeker op de hoogte werd gebracht van zijn gevangenisstraf van vijf maanden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 11; notities van het persoonlijk onderhoud K., p. 9, p. 16), (iii) verzoeker en R. inconsistente verklaringen afleggen over verzoekers aanhoudingen na zijn arrestatie van 11 juli 2021 (vragenlijst CGVS, vraag 3.1; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-17; notities van het persoonlijk onderhoud R., p. 22);

- wat betreft het vertrek uit Cuba leggen verzoeker en K. inconsistente verklaringen af over de ondervraging bij vertrek (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19; notities van het persoonlijk onderhoud K., p. 17) en impliceert het gegeven dat ze de reis begonnen te organiseren in augustus 2023, en dus voor de protesten in september en de rechtszaak tegen K., dat er geen concrete aanleiding was voor het vertrek;

- wat betreft verzoekers vrees om opgesloten te worden omwille van hun 'illegaal' vertrek (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9; notities van het persoonlijk onderhoud K., p. 7; notities van het persoonlijk onderhoud R., p. 14), wordt erop gewezen dat de in de Cubaanse migratiewet opgenomen 'repatriëringsprocedure' Cubanen, waaronder ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming, toelaat na afwezigheid terug te keren naar Cuba en dat verzoeker, die legaal vertrokken is, geen profiel heeft dat zou worden uitgesloten van dergelijke procedure;

- wat betreft de bij het verzoekschrift van 4 december 2023 gevoegde rapporten en krantenartikelen wordt vastgesteld dat een loutere verwijzing hiernaar niet kan volstaan om *in concreto* de door het CGVS gemaakte analyse te weerleggen; evenmin kan uit deze informatie afgeleid worden dat verzoeker, wiens beweerde problemen met de Cubaanse autoriteiten niet aannemelijk zijn en die legaal het land heeft kunnen verlaten, geen gebruik zou kunnen maken van de 'repatriëringsprocedure' of dat hij in de verhoogde negatieve aandacht zou staan bij een terugkeer naar Cuba.

Verzoeker brengt in het verzoekschrift geen concrete elementen aan die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

Verzoeker komt immers in wezen niet verder dan het volharden in het vluchtrelaas, het bekritisieren van de lengte van de bestreden beslissing, het louter ontkennen van de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker, K. en R. (inzake hun onderlinge relatie en leefomstandigheden; inzake hun deelname aan de betogingen van 11 juli 2021, 5 september 2023 en 30 september 2023; inzake het bezoek van K. aan verzoeker in de gevangenis; inzake hun ondervraging bij vertrek), het bevestigen dat hij geen bewijs kan voorleggen en het (andermaal) verwijzen naar algemene informatie

inzake de terugkeer naar Cuba en stukken en krantenartikelen inzake de algemene situatie in Cuba. Dit kan evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan geacht, waarmee verzoeker er geenszins in slaagt de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

8. Verzoeker stelt in het verzoekschrift niet in te zien wat de vragen omtrent zijn privéleven en dat van R. en K. in onderhavige procedure komen doen.

De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

De vaststelling dat verzoeker, K. en R. incoherente verklaringen afleggen over hun onderlinge relaties en leefomstandigheden betreft wel degelijk een negatieve indicatie voor wat betreft verzoekers algehele geloofwaardigheid.

9. Verder poneert verzoeker in het verzoekschrift dat de verklaringen van verzoeker, K. en R. over hun leefomstandigheden niet tegenstrijdig maar hooguit vatbaar voor interpretatie zijn, bevestigt hij zijn verklaringen over zijn aanwezigheid op de manifestatie 11 juli 2021, legt hij uit dat ze zich alle drie hebben vergist over het jaartal van de betoging van 11 juli 2021, stelt hij niet in te zien waarom een vermeende tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen en die van R. over het aanvangsuur van de betoging van 5 september wordt aangehaald, bevestigt hij dat K. hem een keer heeft bezocht in de gevangenis en stelt hij dat hijzelf, K. en R. alle drie bevestigen dat hun enkele vragen werden gesteld bij vertrek uit Cuba.

Verzoeker beperkt zich in wezen tot het ontkennen van de vastgestelde tegenstrijdigheden, het verwijzen naar vergissingen of het louter bevestigen van één van de uiteenlopende versies van de verklaringen. Hij gaat er echter aan voorbij dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, alsook in die van R. en K., grondslag vinden in het administratief dossier en geen ruimte laten voor de nuanceringen die hij *post factum* nog tracht aan te brengen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

Van verzoekers om internationale bescherming, die hun land van herkomst samen verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven, is redelijk te verwachten dat zij eensluidende verklaringen afleggen over de essentiële elementen van hun asielrelaas en over hun ervaringen. Aldus kon verweerder bij de vaststelling van deze manifeste en relevante tegenstrijdigheden besluiten dat dit in ernstige mate de geloofwaardigheid van verzoekers naar voor geschoven asielrelaas aantast.

10. In de mate dat verzoeker in het verzoekschrift stelt dat de motivering van de bestreden beslissing iets meer dan één pagina behelst, wordt vastgesteld dat de bestreden beslissing van 19 december 2023 uit iets meer dan 3 pagina's bestaat. Hoe dan ook dient benadrukt dat de bestreden beslissing *in casu* afdoende gemotiveerd is. De lengte ervan is irrelevant gezien de beslissing, gelet op het geheel van wat voorafgaat, pertinent en draagkrachtig is.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS